

REGELŐ.

Pesten csőtörtőkön szeptember 8^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csőtörtőkön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Két unoka-leány. (Folytatás)

Mihelyt Ye-ute falusi lakjába visszatért, felnyitá Gu ur levelét, 's nagy öröme láta, hogy abban vetélkedő társának csak első neve Sse van említve, és így könnyű volna neki magát Sse Ye-upenak kiadni, 's az ettől kikérdezett viszonyzatok ismerete után a' szép Hongiu birtokába jutni. Drága öltözeteket vett tehát magára, szép lóra ült, sok inastól kísérteté magát, 's Pe urnak falusi háza felé utnak eredett. Megérkeztekor mindenek előtt elküldé neki sógora levelét, ahhoz pedig látogatói jegyet 's azon ajándékok lajstromát mellékelé, mellyekkel Pe urnak kedveskedni szándékozott. Ezek pedig legyezőkből, elefant csont-készületek, selyem szövetekből, 's ládikákból állottak, és értékök 700 ezüst forintnál többre ment; mivel ott szokás, hogy az alsóbb rangúak első látogatásuk alkalmával az előkelőbbet ajándékokkal kínálják-meg, mellyeknek lajstromából emez némely tárgyakat kiválaszt magának.

Pe ur már elfelejté ama roszt költőnek Sse urnak nevét, ki egykor leányával verselésben vetekedett volt; de emlékezett azon dicséretre is, melylyel neki ama tanuló ajáltatott, ki jeles tanítványkorában Hongiu, mint Gu-nak híresztelt leánya kezét egy idő előtt megvetette. Gondolván, hogy ugyan ezen ifiú érkezik hozzá követségben, magához hivatja az ajándékok küldőjét, kiválaszt ezekből néhányat magának, de sem külsejével, sem természetével meg nem elégszik; mert Sse Ye-ute ur életmódjának bélyegeit t.i. vaskosságát (corpulentia) 's veres orrát köz látomásra hordozta magán. De mivel őt Gu-nak levele, mint ama tudós tanítványt, hitelesítette, Pe nem kételkedék rajta: ellenben sajnálkozott leányán, hogy ezen kérrőnek külseje is éppen olly kevéssé felelne-meg, valamint Tschang uré, gyermeke jeles talentumainak. Azonban Hongiu, figyelemessé tétetvén belsőjének közbejárása által, könyörgött atyjának, hogy magát ujjab megcsalatásnak ki ne tegye; azért ez ujjolag tűzpróbáját, a' verscsinálást, veszi segedelmül, 's ez uttal jobb sikerrel is. — Egye-

siti tehát a' vélt Sse Ye-upe-ot fíjának nevelőjével Tschang urral, 's asztal után, melly alatt ezen két ur egymásban nem bizván éles szavakkal lépett a' küzdő térre, mindkettőt verselésre készítette. Ezen kelepczére Ye-ute ur nem volt elkészülve, Tschang ur pedig azt hitte, hogy minekutána olly gyakran 's győzedelmesen állá-ki a' próbát, többé arra vonatni nem fog. Mivel pedig az igazi Sse Ye-upe, egykori szükségében segítője, most itt nem volt, mind ő, mind uj vetélkedő társa legkinosabb szükséggel küszködék; de ez által tehetetlenségök és csalárdságuk kétségtelen lön, 's minekutána Pe ur jó sokáig hagyá őket kinlódni, mind kettőt a' nélkül, hogy megalázó nyilvánosságra tenné-ki, szabadon elbocsátá.

Az igazi Sse Ye-upe pedig, elhagyván csalfa Ye-ute barátját, minden uti szükséggel felkészülve sietett a' főváros felé. Több napi utazása után egy városka fogadójában tölté az éjt. Midőn szolgálja más nap reggel indulásuk előtt gunyáját összekeresné, ágyának felső részében egy fehér gyolcs-zacskót talált, mellyben tetemes pénzpakéták valának. Tanácskozáván hű szolgájával szükségesnek tartá Ye-upe, hogy legalább még fél napot töltsön a' fogadóban, mivel talán amaz utazó, ki a' pénzt itt felejté, annak keresése végett visszatérne. — Noha Sse urra nézve minden haladék kinos vala, de becsülete ezen áldozatot megkivánta tőle. Csakugyan dél tájban egy lovag be is vágatott a' fogadóba, ki a' fogadósnál magát törvényszéki hirnöknek, 's ugyan azon utasnak jelenté-be, ki az említett ágyban felejté ama pénzt, mellyet most, mint a' kormány tulajdonát, legsúlyosb fenyegetődzések közt visszakivánta. Mihelyt Ye-upe meggyőződött a' kurir szavainak igazsága felől, azonnal kezére adá a' pénz-zacskót. Csudálták e' ritka becsületérvést, és őt teljességgel megvendégelni 's más nap reggelig tartóztatni kívánták.

De Ye-upe, a' fogadós minden intéseinek ellenére az ut bátortalansága iránt, tovább folytatá utazását. Alig haladott néhány órányira, midőn nagy égi háború érte volt utól; hijában kerestek szemei menedéket, emberi lakott közel sehol sem volt, 's alig nézé magát körül, midőn a' bokorból egy haramia ugrott-ki, 's ugy fejbe üté egy doronggal, hogy elkábulva rogyott a' földre. Szolgája, ki bizonyos távulságra jöve utána, így, 's mindenétől, még lovától is megfosztva találá őt a' porban heverve. Feleszmélvén kábulásából, minthogy lovát is elvitte az utonálló, nem látott egyéb módot utja folytatására, mint hogy vissza menjen ama városkába, hol a' mult éjt töltötte, 's ott tanakodjék a' további haladást eszközözendő módok felől.

A' fogadós szánakodott rajta, egy jelenlevő helybeli lakos pedig pénz-szerzésre egy váratlan utat mutatott neki, elbeszélvén, hogy

valamelly Li nevű ur a' tartomány új igazgatójának számára aján-
dékot készít. Ezek között volna egy ernyő, melyre egyéb czifrá-
zatokon kívül négy költeményt kívánna iratni, de mind eddig sen-
kire sem akadhatott, ki neki ollyasokat készítené. Ye-upe azonnal
ajánlá magát e' szolgálatra, 's Li ur szívesen fogadá; a' szükséges
bemeneteli cerimoniák után Sse ur egy kerti ház előtt levő kőre ül-
ve villám-sebességgel készíté-el a' kívánt versezeteket. A' játszva
's könnyen végzett munka közben feltekinte egy szomszéd ablakra,
's mögötte egy szép leányt pillanta-meg; de arra tovább nem gon-
dolván azon törekedett, hogy Li urnak a' jól készült versekre
mondott dicséretét azzal rövidítse-meg, hogy utazásának folytatásá-
ra sürgetve kérne tőle elbocsáttatását. Azonban ez nem volt szándéka
a' házi gazdának. Li ur csak közönséges ember vala, 's jeles hivata-
lára pártfogóji segítették; ismervén tehetlenségét igen örvendett te-
hát illy derék tudósnak megvendéghelhetésén. Ye-upenak engedni kel-
lett szíves meghívására, 's megigére neki e' napi nála mulatását,
noha kedvetlenül állott rá. Midőn következő reggel a' kertben egye-
dül sétálna, 's abból a' szomszéd kertbe, melynek ajtaja tárva volt,
lépne-be, itt egy igen kellemes ifiúval találkozott, ki 16—17 esz-
tendő lehetett, 's őt költési (poetai) talentuma iránt igen kecse-
gető dicsréttel köszönté-meg. Beszédök közben kitudódott, hogy az
ifiúnak neve Mengli, 's Lo urnak fija, és hogy nenjének abla-
kán tanúja volt ama csudakészségnek, melylyel Ye-upe tegnap ver-
seit készíté. A' bájos ifiú tekintete azonnal megnyeré költésziünknek
szívét, 's közttek ábrándozó barátság viszonya támadt, melynek kö-
vetkezésében az ifiú másodszori öszvejövetelekor Ye-upenak felesé-
gül kínálá nénjét. Ye-upe, kit az ajánlott szépnek öcsce által leirt
tökélyei 's azon bizakodás, hogy a' hölgy bizonynyal hasonlítani
fog öcscéhez, feltüzelt, P e kisasszonnyal mostani helyzetése miatt
legnagyobb zavarodásba jött. Nyílt szívvél fedezé-fel tehát ezen vi-
szonzata különösségét fiatal barátjának; ez abban nem talál akadályt
nénje szerencsájének alapítása ügyében, sőt az által még azon re-
ményességét is beteljesedhetőnek mondja, hogy ő maga is örökösen
együtt lehetne illy kedves barátjával. Nyilván kijelentvén, hogy olly
miveltségű leány, mint az ő nénje, semmikép se lehetne féltékeny,
abban egyezett-meg Ye-upe-val, hogy ez utazzék-el azonnal a' fő
városba, hogy Gu urnak megnyerhetné P e urnál teendő közbejá-
rását; azután folytassa tanulmányait, hogy újabb tudósi méltósá-
gokra juthasson; 's ha végre P e kisasszonyt mint hitését házába
fogja vinni, jöjjön ide vissza, 's Lo kisasszonyt vegye-el második
feleségének. A' lelki élénkség, józan ítélő tehetség, 's eltökélés,
melylyel ezen nyájas ifiú őt az említett elhatározásokra vehette, va-

lóban igen érdekes, 's azon mód, melylyel Ye-upe-t kényszeríti, hogy Li ur segedelme nélkül elutazásának gyors folytatására képes legyen, tőle tetemes pénzsummát, 's nénjétől két karkötőt elfogadjon, nagyon érdekes jelenet bélyegét viseli. Ezen karkötők, mond a' szép ifiú, szükség esetére, segedelmül lehetnének Yeupenak, ha pedig hasznát soha se vehetné, küldje ismét vissza nénjének. Ye-upe magát egészen bájoló fiatal barátjától engedi vezéreltetni, elfogadja a' kölcsönt, 's jövődjé iránti szép reményeivel siet a' fő város felé utját folytatni.

Több napi utazásai után, melyek naponként nem nagyok lehetnek, mivel a' szolga lovagló gazdáját mindig gyalog kísérte, véletlenül egy csapat császári katonasággal találkozott, 's tudakozódása után megérté, hogy a' katonák az új tartományi igazgatónak megköszöntésére állítottak ide. Csak ugyan meg is érkezék mindjárt az igazgató számos kísérettel. Házi szolgálói közül azonban egyik kilép a' sorból, és Ye-upet igen barátságosan megköszönti. Senki sem volt pedig más, mint ama hirnök, kinek pénzét Ye-upenak embersége megmenté. Tőle tudta-meg Ye-upe, hogy az előtte elsiető igazgató nem volna egyéb, mint ön nagybátyja, az előbbi főgondviselő (general intendant), ki most igazgatóvá tétetvén rendeltetési helyére siet. Most tehát Ye-upe véletlenül találkozik nagybátyjával, kitől igen szívesen fogadtaték, 's fogadott fiúi jogaiba azonnal be is iktattaték.

Midőn az igazgató új fíjának viszonyzatairól tudakozódnék, S se minden tétozáás nélkül közlé vele történeteit, gondjait, 's reményeit. A' nagybátyja örülve vágyott arra, hogy fogadott fija P e-nek, régi barátjának, leányával egybekelhetne; de azon észrevételt is tette, hogy P e ur ama kincsét bizonyosan csak olly férjfinak fogja adni, ki legalább három felsőbb méltósággal lenne felruházva: azért tehát Ye-upenak folytatni kellene tanulmányait. Ezen tanács annyira megegyezett szeretetre méltó barátjának, Menglinek, ítéletével, hogy új neve alatt mint az igazgatónak fija azonnal bejelenté magát a' fő városban tartandó vizsgáló gyülekezetnél (most már nem akart menni a' nankingi gyülekezetre), 's oda nagybátyja jó tettei és méltósága által pártoltatva el is utazott. Az első vizsgálat alkalmával Ye-upe megnyeré a' második helyet: a' másodiknál pedig következő tavaszkor doctori méltósággal jutalmaztattak érdemei, 's egy tartományi törvényszék bírójává tétetett. Már most olly helyzetben látá magát, melyben legjobb következő reményével kérhetné-meg P e ur leányát.

Megnyervén nagybátyjának 's G u urnak, kinél a' fővárosban udvarlása megtevését el nem mulasztá, jóvá hagyását, elutazék rendeltetési helyére. Egyenesen ama tartománynak tartott, hol születé-

si helye 's P e ur falusi jószága fekvék; de mivel Mengli barátját is akará látni, Tsiun felé vette útját, hol azzal a' mult nyáron találkozott. Fájdalom! most megcsalatkozott reménységében, mert bezárva 's lepecsételve találta a' házat, melyben akkor a' szép ifiú lakott volt; és akkori vendéglő gazdájától, Li urtól, hallá, hogy az egész L o házinép egy messze fekvő szent helyre ment bucsút járni. Ezen váratlan eseten mélyen szomorkodva Ye-upe P e urnak Kihhi nevű lakhelye felé folytatá útját; de a sors itt sem kedvezett várakozásának. P e ur elutazott az ugy nevezett nyugoti tó vidékére, hova, valamint nálunk a' fürdő helyekre, multság kedvéért gyülekeztek össze az emberek; az illendőség pedig megkívánta, hogy Yeupe a' házi gazda távollétében annak Kihhiban levő házába be ne menjen.

P e ur saját felvidámitása okáért tette azon utazást; mert a' mult esztendőben terhes betegség érte őt, 's azon akadályok, melyeket veje választásában tapasztalt, érzékenyen hatottak szívére. Csak az állotta-el útját, hogy kedves Hongiu-ját magára kellett hagynia, midőn egykor huga, L o asszonyság lépé-meg őt látogatásával. Igen örülvén hosszasmegválásuk után hugának láthatásán, megtudá ennek özvegyi lételét, 's hogy ő bucsú-járás ürügye alatt tizenhét esztendő leányával Mengli-vel. 's még gyermek korú fíjával elhagyá tsium-i lakhelyét, hogy megholt férjének egyik régi ellensége üldözéseit kikerülje, ki egy esztendőre az ottani tartomány aligazgatójává tétetett, 's már most az asszony ezen idő multáig bátyjához jött menedéket keresni.

P e ur minden tekintetből örvendett ezen látogatáson, de kivált, mivel már most gond nélkül utazhatna-el, minthogy leányát olly kellemes társaságban hagyhatná. Hongiu és Mengli, kik szépségökre 's bájaikra nézve vetekedhettek, nagyon tetszettek egymásnak; midőn pedig L o asszonyság leányának egyéb tökélyei közt költői talentumát is dicsérné, versenyzésre szállítá-fel P e ur a' két unoka-testvért. Noha P e ur Mengli kellemetességét nem tagadhattá, azonban még is hihetlennék tartotta, hogy Hongiu-val kiállhatná a' vetélkedést; ez okból a' számára feladott tárgy kidolgozását mindenkép igyekezett könnyíteni. De bámulva látta, milly játszi könnyedséggel ír-le Mengli a' kívánt költeményt, melly a' művészség minden szabályait kimerítve egyszersmind a' legvirítóbb phantasiát árulá-el. Rendkívül nagy volt öröme, hogy familiája illy csudatudósokat bir, 's azután leánya felől egész biztosságban levén, utra indult a' nyugoti tó felé. *(Végzet köv.)*

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Ügyes és okos kutya. „The Greenock“ nevű angol újság következőt mond. — Az utóbbi nyár alkalmával egyik barátunk bányái, valamint a' szomszédokéi is nagy részben megrühesedtek. Hogy meggyógyíttathassanak, szükséges volt, hogy a' beteg helyen a' gyapjú lenyiretessék, 's a' hely dohánylevével bekenetessék. A' juhász Ladie nevű kutyájával elindult a' domb felé, hol a' juhek összecsoportosodtak. Ő ujaival egy rühes juhra mutatott, melyet a' kutya kevés fáradság után megfogott, leterített, 's mind addig hátra fektetve tartott, míg gazdája az illető nyírest és nyesést végbe vitte. Ladie figyelmesen nézte gazdája munkáját, 's midőn a' juh ismét szabadon bocsájtott, megint egy második, egy harmadik 's így tovább mutatattott neki, melyeket rendre lefogdosott. Az okos állat már most be vala avatva gazdája titkaiba; mert ezután a' nyáj közül minden mutató nélkül kihozta a' beteg juhokat, 's így mód nélkül könnyítette urának munkáját. Bár mi hihetlemnek lássék is e' történet — mond az említett lap — de valódiságát biztosíthatjuk.

Viadal egy tengeri kutyával. Egy itteni ember — mond a' Kalkuttában megjelenő „Oriental Herald“ — ügyességének 's rettenthetlenségének nevezetes próbáját adta a' napokban. Esetleg éppen a' tenger partján sétáltam, midőn több hajó kirakodék. Több napszámos foglalataskodék a' parton ezzel, 's bizonyos pont felé aggodalommal és félelemmel látszott tekinteni. Oda mentem a' dolog alapját megtudni, midőn valamely igen nagy tengeri kutyát pilanték-meg ott uszdogálni, majd a' tenger felületére kibukni, majd ismét alámerülni, mintha valamely állat üzésével foglalataskodnék. Az egyik hajóból valamely belföldi őt már jó időtül óta leste egy kötéllel, és szemlátomást elfogására készült. A' kötelet, melyre gúzszt kötött, egyik kezében tartván másik kezét úgy terjeszté-ki, mintha már uszni akarna; így várakozott a' kutyának ismételi megjelenésére. Ez valóban nem sokára megjelent a' víz felületén a' hajótul mintegy 6—8 rófnyi távolságra; midőn az említett ember egy ugrással beszökök 's feléje közeledik. Ha a' kutyához két három lábnyira ért Indus a' víz alá merült, legott az állat is lebukott. Nem sokára a' merész megtámadó újra felbukott ezen veszélyes viadal közben, egyik kezét szabadon tartva, másikkal pedig a' kötelet háta megé rejtven. Az e' pillanatban előjött kutya legott neki uszott, 's mivel az állat őt egyenesen megragadni akarta, az Indus hatalmas kanyarodással ismét lebukott 's utána amaz, és úgy látszott, mintha egymásba üelkezve buktak volna le. Mintegy 20 perc múlva az Indus mind a' két kezét fejére kúcsolva és győzedelmét hirdetve jött elő, 's míg a' viaskodó állat dühében a' vizet csapdosta, lassanként a' partra vonatott, hol meg is öletteték. Midőn megmérték, 6 láb 9 hüvelk hosszúnak 's 3 láb 7 hüvelknyi vastagnak találtatott. A' bátor küzdő csak egy sérelmet kapott az éles fogú állattól, 's azt csak bal karján.

KÜLÖNFÉLE.

Nagy lotteria. A' 6 realitásnak lotteria által Bécsben sept. 3-dikán történt kizátsztatásakor következők voltak a' fő nyertes számok: 12.657 nyerte a' fő jószágot, vagy is 200.000 ftot; 70.843 nyert 100.000 ftot; 10.608 — 25.000 ft.; 170.312 — 20.000 ft.; 168.196 — 15.000 ft.; 171.773 — 10.000 ft.; 26.900 — 8.000 ft.; 13.730 — 5.000 ft.; 174.938 — 4.000 ft.; 168.323 — 3.000 ft.; 20.140 és 79.714 mindenik 2.000 ft.; 62.139 és 61.362 nyert mindenik 1.000 ftot.

Fehér elefant. Siam királya a' parisi állatseregletnek igen szelid csudaszép fehér elefantot ajándékozott. Már uton van. Melléje írás adatott a' francia királyhoz, melyben a' siami király köszönetét nyilvánítja azon vendégszeretetért, melylyel amaz összenőtt Yang és Eng nevű siami fiúkat, kik anyjokhoz levelet irtak, Parisban fogadta.

Uj Herkules. Rion les Montagnes nevű község Cantalban egy uj Herkulest bir, ki mint látszik az éjszagnak minden eddig ismert Herkulesein kitesz, midőn a' délieket sokkal maga megett hagyja. Csak 29 éves még 's 5 láb 3 hüvelknyi magos; neve Basilet. A' minap nyilvános mutatóványai alkalmával 20 mázsát emelt-fel. Jobb keze középső ujjával két mázsát jászva tart-el. 23 éves öcsce csaknem hasonló erőt fejt-ki, 's 25 éves huga sem tagadhatja rokonságát velek. Véralkatjokra szelidek és békes testvérek.

Spanyol szépnem állapotja 's neveltetése. Valmelly újabb angol utazó, kinek tudósításai (mi egyébiránt nem minden kivétel nélküli szokott lenni) igazság bélyegét viselik, többek közt igen élénken írja-le a' spanyol szépnem állapotját és neveltetését, mely leírásból olvasóinkkal következő töredékeket közlünk. A' nőnem neveltetése spanyol országban szinte a' hihetlenségig elmellőztetik. Keveset francziául gagyogni, 's kevés zongora-játszás még a' legfelsőbb osztályoknál is a' miveltség legnagyobb foka, melyre a' fiatal leányokat viszik. Földleirási kiképeztetésük bizonyítványául álljon itt egy beszélgetés, mely egykor házi asszonyomnak huga 's közttem folyt. Igen kíváncsi volt ez hazámról igen-igen sokat tudni, 's többek közt azt is kérdé, milly messze fekszik hazám, van-e sok pénzünk, szépek-e nálunk a' némberek, 's igaz volna-e, miről nénjével sokat és sokszor vitázott, hogy angol ország sziget volna? Midőn a' peres kérdést, természetesen nem szép vitázóném részére, kelle eldöntennem, csudálkozása éppen olly nagy vala, mint haragja legott arra, midőn megérté tőlem, hogy az asszonyok nálunk nem járnak misére. „Que gente tan mala!“ kiálta-fel néhányszor egymás után. Beszéd folytatában mondá azután, hogy valamely fiatal orvossal jegyben jár, ki őt magával viendi-el a' külföldre, nevezetesen vagy Estremadurába, vagy Havannahba, vagy Portugaliába!! Azután kérdezett, melyik volna a' három ország közül a' legjobb, 's hogyan tettsett Havannah angol országból spanyol országba jöttöm alatt!? — Kérdezém őt, mit gondol, hol fekszik Portugalia? Mire egész naivsággal így felelt: „Na, francia ország körül valahol (cerca Francia).“ — 'S ezen leány rangja és birtoka szerint a' legelőkelőbbek osztályába tartozott.

Svéd országai közlekedés. Svéd országban, mint tudjuk, nincs magánálló posta, 's az utazók számára rendelő lovak kaphatása sokszor igen nehéz. Ezen lovakat, mivel messziről hozatnak, előre kell megrendelni, 's nagyobb részt lószerszám nélkül jönnek, melyet ez okbul az utazók midig magukkal hordoznak. Az utazók nagyobb részt maguk utaznak, és saját korbácsuk van, melynek végén mogyoró nagyságú csomó van, szegekekkel, melyek a' kis erőtlen állatokat sarkantyúként sarkalják. A' lótulajdonos, ha hely van, hátul ül-fel, ha nincs, addig szalad a' koci után, míg birja, azután fáradtan egy pár órával később érkezik-meg utánok. Lovait ez alatt kifogták; 's ezek szegények lesütött fejfel és bágyadtan állnak, míg tulajdonosuk haza nem hajtja őket.

Menyekzői bukta. Angol menyekzők alkalmával a' menyasszony mindenkor egy buktát (Kuchen) készített, melyből egy részt azon barátjainak kül-

döz-el, kik a' menyekzőn jelen nem voltak. Ezek kötelesek a' süteményt ugyan azon este megenni, mellyen azt kézhez kapják, még pedig, mielőtt a' házaspár lefekszik, melly esetben, az uralkodó hiedelem szerint, az evő személy meglátja álmában azt, kivel egykor párosulni fog.

Férjfi tánczosok ritkasága. Frankfurti hírlapok szerint a' férjfi tánczosok ára annyira fölemelkedett, hogy sok helyen a' tánczosné szeretőjét minden tánczért különösen tartozik megfizetni. A' közép ár ez: keringő 8 kr. galopp 10 kr. ingyen ital mellett 's a' t.

EMLEKMONDÁS.

Fiatalság indulatja.

Ifju az élet után! ha szivedhez elérkezik egy gond,
Édesen, és sejtő kebledben vágyakat érzesz,
Mellyek tárgya titok, 's mint láng olvasztja keresztül
Szívedet egy kép, melly csillagként gyult-fel eszedben:
Szent az a' hely, a' hol állsz! Állsz egy tündéri világnak
Mesgye-kövén. Nézz-szét. Szemeidnek az üdv hona tárul.
Ó ne szakaszd-le mohón a' vidéknek zsenge virágát,
Mellyet elől érendsz: beljebb, száz kellem alakban,
Szébb bokrok várnak. Lessz-e kezéd ifju! ezekre,
Untig terhelvén öledet már itt a' határnál?
Vészes az első fölhevülésben az indulat-árnak
Dülni hanyatt-homlok: ragad ott, és elkap az örvény,
Mellyből erős lessz a' kijövés, vagy bényel örökre.

BAKSAY.

Nagy. A' mi nagy, legyen bár mi, szívet és lelket érdekel, 's hatása századok mulva is kiemel a' mindennapi élet parányiságából. És illy kiemelkedések nélkül sem egyes ember, sem nemzet a' történetek sorában állásra méltó nem lehet; 's azért mi szükségesebb, mint az alkalmat reájok hiven keresni és használni.

SZEMERE. Aur. 1835.

Visszasrejtvény.

Hirnöködet szereted, hahogy illyennek bizonyítja
Utját, mellyet ügyed gyors vitelén haladott
Kedveled a' postát, és egyre magasztalod égig,
Ha e' tulajdonság látszik a' jött levelen
Illy kocsit és utazást szeretünk most többnyire tenni;
Már csak ezért örömet vesszük az illy paripát.
Bár sajnálva tekintsz illy embertársra 's vitézre,
Hogy ha segíni kívált nem lehet agg bajain.
Olvasd két tagu szóm betűjít visszául, előrül,
'S bár honnan kezdvén mondhatod azt egyiránt.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: szabadság.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.